



מ"ת 32533/01/17 - מדינת ישראל נגד ח א ב

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 32533-01-17 מדינת ישראל נ' ב(עציר)
תיק חיצוני: 9767/2017

בפני המבקשת
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

נגד המשיב
ח א ב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שרון מילר

החלטה

1. לפניי בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות כלפי בת זוגו.
2. מהאישום הראשון עולה, כי ביום 6.1.20107 התגלע ויכוח בין המשיב למתלוננת והוא קילל אותה. לאחר מכן, קם המשיב מכסאו והכה את המתלוננת באגרופים בראשה, משך בשערה וזרק לעברה שמיכה. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת על הרצפה. לאחר מכן אמר המשיב למתלוננת, כי "היום את מתה והבת שלך תבוא תראה אותך ללא רוח חיים". עוד אמר למתלוננת, כי יגמור אותה ויגבס אותה מכף רגל ועד ראש. לאחר מכן הוא נטל את מכשיר הטלפון של המתלוננת ממנה ונכנס עמו לשירותים. כעבור זמן, יצא מהשירותים, ובתגובה לדרישת המתלוננת להשיב לה את הטלפון, תקף אותה בכך שחנק אותה. המתלוננת ניסתה להימלט ממנו, והוא רדף אחריה בכל חלקי הבית, המשיך בתקיפה ואיים עליה ואמר "עכשיו את מתה". במהלך האירועים יצרה המתלוננת קשר עם חברתה מהטלפון של בתה, וביקשה ממנה להזעיק משטרה. המשיב נטל את הטלפון מידי המתלוננת ושלה הודעה לחברה בניסיון להרגיעה. כתוצאה מאותו אירוע נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בצורת המטומה בברך וחבלה בפניה. בשל אירוע זה מואשם המשיב בתקיפה חבלנית של בת זוג ובאיומים.
3. מהאישום השני עולה, כי ביום 4.1.2017, במהלך דין ודברים בין המתלוננת למשיב, זרק המשיב לעברה מצית אשר פגעה בידה השמאלית. בהמשך נטל המשיב מזלג והתקרב לעבר המתלוננת תוך שאיים עליה כשאמר שיכניס לה וידקור אותה באמצעות המזלג. בהמשך משך המשיב בשערות המתלוננת, הכניסה בכוח לחדר והורה לה לא לצאת ממנו, שאם לא כן יהרוג אותה. הדבר גרם לכך שהמתלוננת רעדה ונשארה בחדר. בשל אירוע זה מואשם המשיב בתקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג ובאיומים.

4. לאחר דיון בשאלת הראיות, קבעתי ביום 16.1.2017 קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב.



5. למשיב אין עבר פלילי. שלחתי אותו לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר.

6. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי המשיב בן 25, ויש לו משפחה נורמטיבית. המשיב עבר אירוע ביטחוני לו נחשף בהיותו כבן 18, והוא חווה אירוע זה כטראומתי וקשה. הוא קיבל פטור משירות צבאי והשתלב בעבודה ואף התקדם בה. המשיב הכיר את המתלוננת אשר לה בת מנישואים קודמים, והם הפכו לבני זוג וחיו יחד כשנתיים. מערכת היחסים בין השניים הייתה מורכבת וידעה עליות ומורדות ואף עלתה על הפרק פרידה. למשיב ולמתלוננת תלונות הדדיות ביחס לאיכות הזוגיות שהם סיפקו זה לזה. שניהם מתארים זוגיות סוערת והמתלוננת ציינה לפני שירות המבחן התנהגות שתלטנית ופוגענית מצדו של המשיב, שהחלה במישור המילולי והסלימה למישור הפיזי. שירות המבחן התרשם, כי התייחסותו של המשיב למיוחס לו בעייתי, והוא נוטה להטיל אחריות דווקא על המתלוננת ותופס עצמו כקורבן. עוד נמצא, כי הגם שהמשיב ביטא רצון להשתלב בטיפול, מדובר בהבעת רצון מילולית שאין בה כדי לגשר על הפער שבין המעשים שבוצעו לכאורה לבין תפיסת המשיב את מצב הדברים ואת אחריותו. המשיב הביע רצון להשתתף בטיפול לשליטה בכעסים, אך משהבין כי הטיפול המוצע יהיה במסגרת מוסדית וסגורה כ"בית נועם" הוא הביע עמדה דו-ערכית ביחס לכך.

7. שירות המבחן העריך, כי למרות גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי ויציבות תעסוקתית, המשיב אינו בשל מספיק ונוטה להתנהגות שתלטנית, ועל כן הוא מועד לתגובות אימפולסיביות. לכן מעריך שירות המבחן את רמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב כגבוהה.

8. אשר לחלופה, שירות המבחן שוחח עם הוריו של המשיב ועם אחיו. שירות המבחן סבר כי ההורים נוקטים גישה מגוננת כלפי המשיב ולא יוכלו לזהות מצבי סיכון מצדו ואף עלולים להגביר את הסיכון לנוכח עמדתם הביקורתית כלפי המתלוננת. על כן סבר שירות המבחן, כי ההורים אינם מתאימים לשמש מפקחים. שירות המבחן התרשם לחיוב מהאח, לנוכח עמדתו כלפי מצב הדברים בין המשיב למתלוננת, ולנוכח הבנתו את תפקיד המפקח והצורך להציב לאחיו גבולות.

9. בשורה התחתונה, שירות המבחן אינו סבור כי יש חלופה כלשהי שתצליח להכיל את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, מלבד חלופה מוסדית דוגמת "בית נועם", ולא שלל את האפשרות לבחון את התאמת המשיב לחלופה זו, אם יביע נכונות לכך.

10. היום התקיים דיון לאחר קבלת התסקיר וכל צד טען טענותיו. המבקשת עותרת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו לנוכח ממצאי התסקיר. הסיגור מצדו מבקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית אחיו של המשיב, בפיקוח אחיו ואחותו, אשר את שניהם שמעתי במהלך הדיון. הסיגור הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו.

11. לאחר ששקלתי בדבר הגעתי לכלל מסקנה/ כי מסקנות שירות המבחן בתסקירו מרחיקות לכת מדי. אמנם, מעשיו של המשיב חמורים ומכוערים. ואולם מדובר בשני אירועים ממוקדים ללא כל בסיס ראייתי לחשד להישנות אירועים דומים קודם לכן. בהשוואה לאירועים אחרים שבית המשפט נתקבל בהם, למרבה הצער, חדשים לבקרים, מדובר באירועים שאינם ברף הגבוה של עבירות מסוג זה, אלא ברף בינוני. מדובר באדם צעיר ללא כל



עבר פלילי, אשר נתמך ע"י משפחה מתפקדת, אשר שמר על יציבות תעסוקתית לאורך השנים, ואשר בעקבות האירועים נשוא כתב האישום, הקשר בינו לבין המתלוננת בא לידי סיוע. בנסיבות שכאלו, כשמדובר באדם כה צעיר, ללא עבר פלילי, הנמצא במעצר מספר שבועות לראשונה בחייו, קשה לקבל את ההנחה, שדפוסי חשיבתו בתחום הזוגיות הם כה מקובעים, עד כי אינם ניתנים לשינוי, עד כי הם מקימים מסוכנות כה גבוהה, ששום חלופה לא תסכון בעניינו של המשיב. לרוב, בית המשפט מקבל את המלצות שירות המבחן, אלא שהאחריות להחליט היא על בית המשפט, והוא ריבוני להחליט כהבנתו על-סמך התמונה המונחת לפניו (בש"פ 1802/13 מ"י נ' אבו ג'אבר, מיום 12.3.2013; בש"פ 3940/11 מ"י נ' בוקובזה, מיום 25.5.2011 - להלן - עניין בוקובזה).

12. שמעתי את הערבים והמפקחים המוצעים, אחיו ואחותו של המשיב - והתרשמתי כי מדובר באנשים חיוניים ורציניים, שיהיו סמכותיים ביחס למשיב. האח, מר י ב, בעל עסק עצמאי, והוא הביע עמדה חד משמעית נגד המעשים המיוחסים למשיב, ואף ציין כי "לא אסבך את עצמי בגלל" וידווח על כל הפרה. עוד עדכן י, כי המתלוננת עזבה זה מכבר את הדירה המשותפת בשכירות של השניים, ואין כל קשר עמה. הוא אף הציע שאשתו תסייע במידת הצורך, אך היא לא התייצבה לדיון. אשר לאחות, הגב' ת ב, מדובר בעובדת סוציאלית הממלאת תפקיד עו"ס לחוק הנוער בעירייה. מי כמוה מכיר את מצב הדברים מתוקף תפקידה, והיא אישרה כי היא מודעת לתפקידה הפוטנציאלי כמפקחת, ואף התייחסה לצורך בטיפול למשיב. שני המפקחים מסוגלים לשתף פעולה ולהתחלף ביניהם בעת הצורך, כך שהמשיב יוכל לזכות לפיקוח מלא עת ישהה במעצר בית מלא בבית אחיו, בגבעת זאב. בנסיבות כגון אלו, יש לבחון האם יש בידי החלופה לענות על החשש מפני פגיעה נוספת במתלוננת (עניין בוקובזה, פסקה 9). נתתי דעתי לחשש האמור, ואני סבור כי יש בחלופה כי לענות עליו במידה טובה מאוד, שכן מדובר בפיקוח מתמיד של שני מפקחים ראויים וטובים המודעים לאחריותם. אציין, כי החלופה היא בבית האח בגבעת זאב, והאירועים נשוא כתב האישום התרחשו בדירת המשיב והמתלוננת באותו ישוב. ואולם, כפי שעולה מהדיון שהתקיים לפניי היום, המתלוננת עזבה את הדירה בישוב זה, ומכאן שאין חשש, ככל שהדבר נוגע לריחוק גיאוגרפי.

13. בנסיבות האמורות, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, אלא אם יעמדו בתנאים הבאים:

א. המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא בבית אחיו, י ב, ברח' X, עד לתום ההליכים נגדו. כל עת מעצר הבית יהא מפוקח 24 שעות ביממה ע"י מי מאחיו הנ"ל ו/או אחותו, הגב' ת ב, אשר גם יחתמו על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ כל אחד. **מס' תעודות הזהות של המפקחים ומספרי הטלפון שלהם מופיעים בפרוטוקול מהיום;**

ב. עד לתום ההליכים נגדו נאסר על המשיב ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת ו/או עם בתה, וכן נאסר עליו להתקרב אליה למרחק הקטן מ-500 מ' בכל עת;

ג. המשיב יתייצב לכל חקירה או דיון לפי דרישה;

ד. המשיב יפקיד סך של 7,000 ₪;

ה. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪;

ו. לא יעמוד המשיב בתנאים, יובא לפניי בתוך 48 שעות מעת כניסת ההחלטה לתוקף;



ז. המשיב יוכל להשתחרר בפני קצין משטרה או שב"ס מוסמך;

ח. המשיב יוכל לבצע 5 שיחות טלפון ע"ח בית המעצר. ככל שנדרש, המשיב יהא רשאי לדפדף בטלפון הנייד לצורך הוצאת מספרים.

14. הואיל וההחלטה ניתנת בהיעדר הצדדים, על-פי הסכמתם, **קובע כי ההחלטה תיכנס לתוקף ביום 2.2.2017 בשעה 16:00**, אלא אם תודיע המבקשת עד ליום 2.2.2017 בשעה 10:00 אם בכוונתה לערור על ההחלטה אם לאו, שאז יוגש הערר עד לשעה 13:00 באותו יום. אם תודיע המבקשת כי אין בכוונתה לערור, כי אז המשיב ישוחרר מיד לאחר מתן ההודעה, בכפוף למילוי התנאים שקבעתי ובהתאם לנהלי שב"ס. מכל מקום, ניתן להתחיל במילוי התנאים (החתמה/הפקדה) מיד עם קבלת החלטה זו.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים ותוודא עם המבקשת טלפונית קבלת ההחלטה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.